

מסורת הש"ס

(ה) צ"ק כו., (ז) ע"י
תוספות לעיל לט: ד"ה
ולשום; (א) צ"ל ויבמה.
יעז"ל; (ד) קדושין יד.
פסחים קכ: תענית יב.
מגילה יח: (חגיגה ה): גדה
סב, (ו) צ"ק פו, (ז) שמות
כא, (ח) צ"ל שהוא.

ורה אור השלם

1. כִּי יֵשְׁבוּ אָחִים יַחְדָּו
וּמֵת אֶחָד מֵהֶם וּבֶן אֵין
לּוֹ לֹא תִהְיֶה אֵשֶׁת הַמֵּת
הַחוּצָה לְאִישׁ זֶר יִבְמָה
יָבֹא עָלֶיהָ וּלְקַחְהָ לּוֹ
לְאִשָּׁה וַיִּבְמָה:

דברים כה ה
2. ואם לא יחפץ האיש
לקחת את יבמתו ועלתה
יבמתו השערה אל
הזקנים ואמרה מאן יבמי
להקים לאחיו שם
בישראל לא אבה יבמי:

דברים כה ז
3. ואִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּב אֶת
אִשֶּׁה דְּוָה וְגִלָּה אֶת
עֲרוֹתָהּ אֶת מִקְרָהּ הָעֶרְוָה
וְהִיא גִלְתָּהּ אֶת מְקוֹר
דְּמִיָּה וּנְכַרְתּוּ שְׁנֵיהֶם

מִקְרָב עֲמֹם: וְיִקְרָא כִּי
4. וְאִישׁ אֲשֶׁר יִקָּח אֶת
אִשְׁתּוֹ אֲחִיו גְּדֵה הוּא
עֲרוֹת אֲחִיו גְּלֵה עֲרִירִים
יִדְּוּ: וְיִקְרָא כִּי כֹא
5. וְעֲרוֹת אֲחֻזּוֹת אִמָּךְ
וְאֲחֻזּוֹת אֲבִיךָ לֹא תִגְלֶה
בִּי אֶת שְׂאֵרוֹ הַעֲרָה
עִוְם יִשְׂאֹר: וְיִקְרָא כִּי

הגהות הב"ח

(א) גמ' צעל כרחה אמר
מר ד"א יצמה יבא עליה:
(ב) רש"י ד"ה נזק וכו'
נמכרת בשוק כמה:

גוֹם' חַד מַקְמַאי

אלא בנתקע והאמר רבה
מנן מן חגג פירוש ברוח
מצליח ונתקיע חייב בד'
דברים [וביתביתא] לא
קנה. אלא כגון שנתכוון
לאשתו ונתקיעהו ביתמו
ובא עלשהו ונתקיעהו אנוסים
ה"ד כגון שנתכוון לאשתו
ותפסהו עוברי כוכבים
ודבקם וכו'. וזו. והא
דאמר רישן לא קנה דוקא
ישן אבל מתנמנם קנה
בין היא ערה בין היא
שינה קנה: אמר רבה
שנתכוון להטיח (באשתו)
[מכחל] והטיח ביתביתמו
לא קנה להטיח בבהמה
והטיח ביבמה קנה דהא
אם מכיו לשום ביהא

מוסף רש"י

[illegible]

הבא על יבמתו פרק ששי יבמות

נד.

עין משפט
נר מצוה

ד א מיי פֿ'ז מהל' יבוס
הלכה ג סמג עשין נא
טוש"ע אה"ע סימן קסו
סעיף ח:
ה ב מיי פֿ'א מהל' חובל
ומזיק הלכה יב סמג
עשין ע טוש"ע ח"מ סימן
תכא סעיף יא:
ו ג מיי פֿ'ב מהל' יבוס
הלכה ג סמג עשין נא
טוש"ע אה"ע סימן קסו
סעיף ח:
ז ד מיי פֿ'ז שם ה"א
ופ"ה שם הלכה ט
טוש"ע שם סימן קע סעיף
י:

ח ה מיי שם וטוש"ע שם
סעיף 3 וסימן קסו
סעיף 3:

זו ר מ"י שם פ"ב הל' ג
טוש"ע שם סימן קסו
סעיף ז:

י' ז מ"י פ"א מהל' חובל
ומזיק הלכה י סמג עשין
ע נוש"ע ח"מ סימן תבא

י"א ה' מ"ח פ"ב מהלכות
עצום הלכה ד' חנו

עשין נא טוש"ע אה"ע
סימן קסו סעיף ח:

הל' א סמג עשין רמג:

גליון הש"ם

גמ' ויבם ביאה גומרת.
עין לעיל דף ח ע"ב תד"ה
ויבמה ובקדושין יד ע"א
רש"י ד"ה א"כ:

תוספות ישנים

ישן לא קנה ביצמחו פ"ה
משום גלגל ארץ ק"ן דעת. ולא
נבדל דלפניו חרש גלגל ק"ן
ק"ן דעת אמרי' למה (דף
ט.) קנה. ונראה ששם
משום דנענין כוונה ונחל
הוא י"ז לא ה"ל ה"ב
שיכול. אבל ביטן אין י"ז
כוונה ישנו לא כמו שחל
ועד. וכן שני משמע לקמה
דמסין ליה מיבא עליה עד
דמיון ל"ז. מה לאשטא
שכן י"ז בדיל ק"ה. ונחל
קדושין (ס"ו) דליף כל
העניות נדלן קדושין
מופסין. לאחוזא אשה
נפחו מן לאחוזא אשה שכן
י"ז בדיל לרעות שדקא
אשה נחל קדושין קדושין

אִשְׁקוּרָא חֲמוּסָא אֲשֵׁי יִשְׂרָאֵל
 אֶלָּא קִרְיָ בִּידֵי לִבְנוֹת אֵלָּא
 בְּסֻבְּרָא מִנֵּי אִשְׁקוּרָא עַל
 חֲסִירֵי מִנֵּי בָּשָׂת אֵלָּא דְּלִי
 מִקְדָּשָׁא אֲלֵךְ טַבֵּן סְטוּרִים עַל
 אִינִי מִשּׁוֹבֵשׁ אֲשֶׁת אֵלָּא יִצְרָל
 אֲחִי דְּבִשְׁמִיתֵי אֵלָּא אֵלָּא
 לִבְנוֹתֵי אִשְׁקוּרָא עַל עֲמִילִי:
 בְּהָ לִּנְחֹסֵת אֲשֶׁר שְׂכָן אִשְׁקוּרָא
 מִלְּמִלֵּי וּבִקְשָׁה אִיִּר
 יִהְיֶה בֶּן נָתָן אֲחֵלִי בֶּלָא
 שְׂמִיעֵן לֵב אֲשִׁירוֹרָא בֶּלָא
 מִלְּמִלֵּי וְגַלָּה עִי קְדוּשָׁן
 מִלְּחֹסֵת בֶּן וְהִי עַל דִּי
 אֲשִׁירוֹרָא שְׂדֵרֵי לִבְנוֹת יִצְרָל
 מִתְּשֶׁת אֵלָּא יִצְרָל כִּיּוֹן דְּמִיִּמָּא
 אֲשִׁירוֹרָא מְבֹרָכִי וְלִמְחִי
 [מִיִּיִרָא] עִדְרָא עַל לִמְחִי
 מְצִינִיָּא וְעִיִּלֵּי דִּהָא אֵלָּא
 אֲחֵלִי בֶּלָא אֵלָּא אֵלָּא פִּרְכִּינִי
 אֲשֶׁר מִיִּלֵּי מִתְּשֶׁת אֵלָּא
 לֵא מִיִּלֵּן מִלְּחָן אֲשֶׁר אֵלָּא
 שְׂכָרֵי לֵב הִתֵּר חֲסִיר בְּנֵה
 מִיִּיִרָא בָּשָׂת אֵלָּא אֵלָּא
 אֲחִי דְּבִשְׁמִיתֵי אֵלָּא אֵלָּא

מרוצח ורולח גופיה קאמר הם דסכרה הוא דמאי חזית דלמא דידך
סומקא טפי כו' וזה לא שיך אלא במאנסין אותו להרוג צדיים אבל
אם רואים לזורקו על הטינוק ויתמעך בזה אדרבה איכא למימר איפכא
מאי חזית דלמא דחבריה סומקא טפי כו' כיון שאין הורג צדיים
ולא היו אלא קרקע עולם בעלמא
ואין מנזיה להאיל חזרו בגופו
לדלדצה חזיו קודמין וההיאק דקרא
בבורג צדיים כתיב כי כאשר יקום
איש על רעהו וגו' והשתא גרסינן
בכל דוכתא מה רוצח יהרג ואל
יעבור אף נערה המאורסה יהרג ואל
יעבור פירוש יהרג הצועל ולא גרסינן
מיהרג דקרקע עולם הוא אי נמי
אר"י דאפי' גרסינן מיהרג יש לפרש
דהכי קאמר מיהרג קודם שתעשה
מעשה ותציג עליה את הערובה ואל
במסכת ע"ז צפק רבי ישמעאל
(דף נד. וס) דנעצד באונס אסור
ומפרש כגון דלנסויה עובדי כוכבים
והשתחויה לזהמה ידיה ופרץ עליה
רבי יורא אונס רחמנא פטריה דכתיב
ולנערה לא תעשה דבר (דברים כב)
ומאי קושיא האי קרא דוקא
צקצק עולם אריזא אבל עשה מעשה
חייב לחסור מנזיו דבפריש' ומשחמיה
והא דאמר ר' יוחנן דאין כסף

ים לאחיו שם נפקא
 ובי אתא קרא בין
 אונם בין ברצון גופא
 קנה ביבמתו דאמר
 עד דמכוין לה לשם
 [בין ישן אימא בין
 בין ער] הוא בין ישן
 שגנה היא הכא במאי
 דמתנמנם אמר רב
 ולא תיר כגון דקרו
 לאהדורי סברא ובי
 אמר רבה נפל מן
 עצה דברים וביבמתו
 בשבת ברפוי אבל
 מר ז'אין חייב על
 אמר רבא "גתכוון
 ביבמתו לא קנה
 ביבמתו לא קנה
 יבמה קנה דהא
 אחד המערה:
 וישר את אמוה

תוס' יומא פב. הליכיו טובא':
ישן לא קנה. פי' בקונטרס משום
 דלא הוי בר דעת וקשיא דהא
 קטן אע"ג דלא הוי בר דעת הוה קונה
 אי לאו דמיעטיה קרא אלל טעמא
 משום דלא איכיון לביאה כלל והוי
 כמתכוין להטיה בנותל דבסמוך:
ובי איצטריך קרא בין בשוגג ב"ה
 וא"ת והא איצטריך לנאשמועין
 ביאה ביצמה דלא כתיב אלל הכא
 וי"ל דמלהקים לנאשו שם נפקא וא"ת
 והא אכתי איצטריך לג"ש דלקמן בימה
 מנין אמיה ביאה ביאה וי"ל דביאה
 דחייבי לאוין מופנה וה"ל מופנה
 מלד אחד: **דמכוין** לאו
 דוקא נקט דמכוין לזה דהא בסמוך
 אמר דמתכוין להטיה בנותל והטיה
 ביצמתו קנה:

ישן לא קנה: רישן לאו בר דעת ולא הוה קנינו קנין: **בנתקע**.
 שננתקעה לאשמו ונפל מן הגג ונתקע ביצממו: **חייב ד' דברים**.
 בזנוק ולער ורפוי ושבת כלאמר בהחובל (ב"ק דף פה:) פלע תחת פלע^א
 לרבות השוגג כמזיד ואונס כרצון אבל בבזות לא כמפרש לקמן:

וּבְצִמְכוֹ לֹא קָנָה. דָּלָא אֲחִין לְצִיָּה:
שֶׁנֶּחְנוּן לְאִשּׁוֹ. וְנִתְקַשָּׁה לָהּ: מָלוֹה.
כְּלוּמַר בְּצִיָּהּ יוֹתֵר מִנְחֻלָּהּ: הֵא
חֲפֵץ. מָלוֹה לְצִיָּוִי: וְלִקְחָה שָׁלָא
לְדִרְכָּה. לְרִבּוֹת שָׁאֵס בָּא עֲלֶיהָ שָׁלָא
שֶׁנֶּחְדָּרְכָה קָנָה: בְּמָקוֹם שְׁמָקִים שֶׁס
גִּרְמִיָּסִין: עַד דִּמְדוּן לֹא שֶׁס בְּצִיָּה.
בְּעוֹלָם: נֹקֵץ. שְׁמִין אֹתָהּ כֹּאִילוּ הִיא
שֶׁשְׁפָחָה נִמְכַּרְתָּ (כ) כִּמְהָ הִיתָה יִפָּה
וְכִמְהָ הִיא יִפָּה: לְהַטִּיף בְּנוֹסֵל. לֹא
שֶׁלֶשְׁס בְּצִיָּה מִיִּכְרִין: שֶׁן מַעֲמָה אֵס
לְהִיּוֹת כְּמוֹתָה טַמָּא ז' דְּמַחֲבִי
וְהָתֵי נִתְּהָ עֲלֵיו וְטַמָּא שְׁבַעַת יָמִים
(ויקרא טו): וְכִי אִשָּׁס אֲחִין עֲלוּסֵס נָדָה
יִהְיֶה. וְהִנֵּה מְפֻסָּקָה: שֶׁן בִּיּוֹר. שֶׁל
לְרִבּוֹת שָׁאֵס לְרִבּוֹת נִשְׁס הִרְבֵּה עַל אֲחִין
בְּצִיָּסוֹר אִשָּׁת אֵס: דְּאִי בְּצִיָּה מִקְדָּשׁ
וְאֲזִיל כִּי אֲלָפָה. וְתַפְשׁוֹת מִינֵה כָּל
עֲרִיּוֹת הַנֶּאֱסָרוֹת עֲלֵיו מִחֲמַת אִשָּׁת
בְּכּוֹן אִשָּׁת אֵס וְכִלְתּוּ וְתוֹמּוֹת וְאֲחֻת
בְּצִיָּה דְּאִין בִּידּוֹ לְרִבּוֹת מִנָּלָן: שֶׁן
וְאִיִּסוֹר הֵבֵא מֵאִלּוּ. וְפִשְׁטוֹ מִינֵה אֲמוֹ
וְאִיִּסוֹר וְכֵּן וְכִיּוֹלָא בָּן לֹא תַפְשׁוֹת
עֲרִיּוֹת הַנֶּאֱסָרוֹת לוֹ מִחֲמַת
קִידוּשֵׁין: מֵאִשָּׁת אֵס וְאֲחֻת אֵס וְאֵס.
דְּכִי פִרְכָּת מֵה לְאֲחֻת אֵס וְאֵס שֶׁן
אִיִּסוֹר הֵבֵא מֵאִלּוּ אִשָּׁת אֵס תּוֹכִיחַ
מֵה לְאִשָּׁת אֵס שֶׁן בִּידּוֹ לְרִבּוֹת אֲחֻת
אֵס וְאֵס תּוֹכִיחַ וְחֹזֵר הֵדִין הֵלֵךְ הִשּׁוּה
שְׁבַעַת שָׁן אֲסוּרוֹת עֲלֵיו מֵאִשָּׁת עֲרוּה
וְעֵשֶׂה בָּן הָעֲרָה כְּגַמֵּר בְּצִיָּה אֵס
כִּי אֲזִיל אֲזִיל כָּל הָעֲרִיּוֹת בְּדִין הֵזֵה:
שֶׁן אִיִּסוֹר מֵשׁוֹס שֹׁאֵר. וְתַפְשׁוֹת כָּל
הָאֲסוּרוֹת מֵשׁוֹס שֹׁאֵר אֵס לְאִשָּׁת
אֵס דְּלֹא מֵשׁוֹס שֹׁאֵר מִנָּה מִיִּתִּי:
בְּחַי אֹפֶסֶר. כָּל זִמָּן (ס) שֶׁלֶסֶס חִי
הִיֵּהא שׁוֹפְעָה וְכֵן אִשָּׁת אֵס אִין
הֵיֵתֵר בְּחַי אֲחִין שֶׁאִפִּילוּ הוּא
מִגְרַשָּׁה אֲסוּרָה לָהּ. אִשָּׁת אֵס
יֵשׁ לָהּ הֵיֵתֵר בְּחַי עַל יְדֵי גֵט:
בִּיּוֹר

אמר עולא מנין להעראה מן התורה שנאמר ³ וְאִישׁ
דוּדָה וּגְלָה אֶת עֲרוּתָהּ אֶת מְקוֹרָהּ הֵעֵרָה מִכָּאן לְהַעֲרִיב
נִגְדָה שָׁאֵר עֲרִיּוֹת מִנֵּין וכו' ת' גִּילָף מִנְדָה ⁴ מִמָּה לִנְדָה ש'
אַלֵּא אֲתִיָּא מֵאֲשֶׁת אֶחָ דְּכִתְיָב ⁵ וְאִישׁ אִשְׁרִי יִקָּה אֶת
וְכוֹי אֲשֶׁת אַחֲיוֹ [לְעוֹלָם] נִדָה הִיא אֵלֵּא כִנְדָה מִמָּה נִדָה
בְּהֵעֲרָאָה מִמָּה לֵאשֶׁת אֶחָ שֶׁכֵּן בִּידוֹ לְרִבּוּת דְּאִי בְּעִי
אַלֵּא אֲתִיָּא מֵאַחוּת אֶב וְאַחוּת אִם דְּכִתְיָב ⁶ וְעֵרּוֹת אִי
לֹא תִגְלָה כִי אֶת שְׁאֵרֵי הָעֵרָה אֵיכָא לְמִיפּוֹדֵךְ מִמָּה לֵאשֶׁת
אִיסוּר הַבָּא מֵאֲלִיוֹ מִחֲדָא לֹא אֲתִיָּא תִיתִי [חֲדָא] מִ
מֵאֲשֶׁת אֶחָ וְאַחוּת אֶב וְאַחוּת אִם מִמָּה לְהִנָּךְ שֶׁכֵּן אִם
תִּיתִי מִנְדָה וְאַחוּת אֶב וְאַחוּת אִם מִמָּה לְהִנָּךְ שֶׁכֵּן אִם
תִּיתִי מִנְדָה וְאֲשֶׁת אֶחָ דְּמֵאִי פְּרִכְתָּ מִתְקִיף לֵה רַב אֶת
לִנְדָה וְאֲשֶׁת אֶחָ שֶׁכֵּן אֵין לָהֶם הֵיתֵר בְּחַיִּי אוֹסְרֵן תֵּאֵסֵר
לֵה הֵיתֵר בְּחַיִּי אוֹסְרָה אִמֵּר לִיָּה רַב אֶחָ מִדְּפַתִּי לֵב
אֶחָ בְּחַיִּי אוֹסְרֵן הוּא דְּאֵין לָהֶם הֵיתֵר אַבְל אַחֲרֵר מִמֵּי

שכן בידו דרבנות. וא"ת דצדקושי'ן פרק האומר (דף סו:) צעי למילין כולהו אמין והי' אמין הא איכא למיפרך מה לאחות אשה ש' יש צידו לרבות לחומרא שכן יש צידו לרבות איסור על אחרי'ן אבל מה אעשה שכן איסור הבא מא"ר. הקשה ריב"ן דמאחות אב ואם גינף לא לא אחי כדפרך צ"מ

רצח